

קול
השיר
והשבה
לחי העולמים

מאמרים ודרושים בעניני
נישואין וכלי שיר

בעזרת השי"ת

זאב דוד בלאאמו"ר הרב אברהם יהודה אריה פריעדמאן

יו"ל לכבוד חתונתם של
החתן אברהם אליהו וב"ג בתי הכלה אסתר מלכה ברכה
קאטלער
ב' אלול תשפ"א לפ"ק
לייקוואוד יצ"ו

תוכן עניינים

א קול השיר והשבח לחי העולמים
ה ציון לנפשות

קול החתונה

יא מעלת חתונה שנמשלה לתורה.....
יז חתן דומה למלך.....
יח החתן טיש - קבלת פנים.....
כא מעלת זמן של חתונה.....
כב הזמנה מלתא היא-לקראת החתונה.....
כג יום החופה.....
כד ברכת אירוסין.....
ל סעודת חתונה.....
לד ברכת המזון - שהשמחה במעונו.....
לה זמן של ברכת חתנים.....
לו ביאור הברכות שמברכין בעת החופה וכן לאחר ברהמ"ז - הנקרא ברכת חתנים.....
מב זמן השבעה ימים של שבע ברכות.....
מד המצוה טאניץ.....

קול עניני כלה

נג כמה דברים שנמשלה לכלה.....
נד תורה נמשלה ככלה.....
נז שבת שדומה לכלה.....
סג כנסת ישראל שדומה לכלה.....
סז השמש ושאר דברים הנמצאים בעולם שמתדמים לחתונת חתן וכלה.....

קול החתונה

מעלת חתונה שנמשלה לתורה

מצינו כמה דברים חשובים שנמשלה לחתונה וא' מהם הוה התורה.

וז"ל המשנה בתענית (כו): על הפסוק "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו". ביום חתונתו, זה מתן תורה, וביום שמחת לבו, זה בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו עכ"ל.

ופרש"י (ד"ה זה מתן תורה), בזה"ל יום הכיפורים שניתנו בו לוחות האחרונות ע"כ.

ומ"ד דשמחת לבו היינו בנין בית המקדש, פי' ברע"ב שנתחנך ביוה"כ, (וכ"ה בתפארת ישראל).

וביאר התפארת ישראל (ס"ח), שהלוחות כוללים כל התורה ותו דכשנסלח החטא (של העגל) כאילו התחתנו עם הקדוש ברוך הוא כנסת ישראל מחדש.

רש"י בפירושו בשיר השירים (ג' י"א) מבאר הפסוק בדרך אחר. וז"ל (ד"ה ביום חתונתו) זה מתן תורה, שעטרהו (להקב"ה) להם למלך וקבלו עולו, ועל מלת "שמחת לבו" פרש"י (ד"ה וביום) זה שמיני למלואים שנתחנך בו המשכן במדבר ע"כ.

נמצא ששונה פירושו משאר המפרשים, דיום החתונה הוה בעיקר זמן נתינת התורה בשבועות ולא ביום הכיפורים כפי' הגמ'. (ועי' דברי רש"י בהקדמה לשיר השירים - וז"ל וראיתי לספר הזה כמה מדרשי אגדה כו', ואמרתי בלבי לתפוס משמעות המקרא ליישב ביאורם על סדרם כו').

ודבריו מובנים עפ"י מה שאמר רש"י לעי' בריש שיר השירים (א' א' ד"ה שה"ש) בסוה"ד וז"ל ושיר השירים קדש קדשים - שכולו יראת שמים וקבול עול מלכותו עכ"ל. נמצא דראיית רש"י שיש קבלות עול מלכות הוה במ"ד צאינה וראינה בנות ציון וכו' ביום חתונתו וכו'. ר"ל מתן תורה ממש שאמרו נעשה ונשמע.

ובצרו המור הוסיף במעלת יום נתינת התורה כחתונה. בזה"ל שעטרה לו אמו, ראו כמה שמחה אתם עושים לפניו יתברך כשאתם מקיימים מצותיו כו'. כי הלא אתם רואים העטרה שעשיתם לו ביום חתונתו זה מתן תורה שאז נתחתן עמנו ע"כ.

והמלאכת שלמה מבאר דיום הכיפורים נחשבת ליום שמחה, כמו שאמר ביום חתונתו - שנתחתן הקב"ה עם ישראל ביום שעמדו בהר סיני דזה הי' לאירוסין. ויום הכיפורים הי' הנישואין, ויום שמחת לבו הוה בית המקדש - והיינו המשכן שנצטוו ביום המחרת של יום הכיפורים שאמר ה' ועשו לי מקדש.

בעבור גודל זמן סליחה ומחילה, הקבעו ליום של שידוכין

המשנה מבאר זמנים שמסוגלים לשידוכין ליום הכיפורים וגם יום ט"ו באב, וז"ל במשנה (תענית פ"ד ח' ובגמ' כו:) אמר ר' שמעון בן גמליאל, לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים שבהן בנות ירושלים, יוצאות בכלי לבן שאולין שלא לבייש את מי שאין לו כו' וחולות בכרמים וכו'.

הגמ' (ל:) מקשה, בשלמא יום הכפורים משום דאית ב' סליחה ומחילה יום שניתנה בו לוחות האחרונות אלא ט"ו באב מאי היא?, והגמ' הולך לבאר הטעם של ט"ו באב.

ומקשה השאגת ארי' (גבורת ארי שם) דהמשנה תלה הטעם ביום שנתנה הלוחות ובנין בית המקדש, ולא משום מחילה וסליחה? ותי' דמה דאמר במשנה לבאר יום חתונתו היינו מתן תורה ושמחת לבו היינו בנין בית המקדש, אינם באים לבאר טעם חשיבות יום הכפורים בכדי שאז ילכו הנערות לחול בכרמים. דאין זמן בנין בית המקדש שייך להיות טעם לחול בכרמים. אלא בכדי שנדע על איזה יום של נתינת התורה, דהיינו שהי' יכול לומר, דמיירי ביום ו' או ז' בסיון דהוה עיקר נתינת התורה. ע"ז בא המשנה לבאר דיום חתונתו הי' בזמן שהי' לעתיד שמחה של בנין בית המקדש, דאל"כ הלא יותר מסתבר שיהיו יוצאין בשבועות. אלא משום עיקר הטעם הוה דהוה יום סליחה ומחילה. וטעם זה אין המשנה צריך להזכיר, דהלא זהו עיקר מעלת יום הכיפורים, ונטפל עמה המעליותא דהוה גם יום נתינת התורה.

מדבריו למדנו - דחשיבות החתונה הנה מפני דהחתן וכלה מכינים עצמם בתשובה דומה לזמן של יום הכיפורים שהיו רגילים לצאת מפני מעלתו של סליחה ומחילה.

ועם כל זה ראינו דעדיין נמשלו יום החתונה ליום נתינת התורה. היינו שהקב"ה התנהג עמנו כחתן היוצא לקראת הכלה - היינו בני ישראל בשעת נתינת התורה בחג העצרת.